

Szybko powstające Osiedle Karolin, rozwijające się osiedle domków jednorodzinnych przyniosły zapotrzebowanie na szczególną opiekę duszpasterską, na powstanie ośrodka duszpasterskiego, na świątynię, a w perspektywie na powstanie samodzielnej parafii z mieszkającymi i pracującymi tutaj kapłanami.

Nim doszło do budowy świątyni i powstania parafii trzeba koniecznie wspomnieć o załączkach parafii, o pierwocinach ośrodka duszpasterskiego. Zmarły za granicą **ks. Prałat Kazimierz Żarnowiecki** stanowi fundament powstania w Koziegłowach obecnej parafii.

Tenże kapłan - absolwent UJ w Krakowie, dr teologii, zakupił z rodzinnych funduszy działkę w Koziegłowach. Właśnie na niej (obecnie jest własnością Kościoła poznańskiego) ksiądz Prałat pragnął utworzyć, jak na owe czasy karkołomny projekt - ośrodek przygotowania kapłanów do pracy w Związku Radzieckim.

Swój pomysł - ogromnie wyprzedzający czasy - zaczął energicznie wcielać w czyn. Przy pomocy młodych kapłanów związanych z Duszpasterstwem Akademickim wymierzył na zakupionej działce granice pod fundament domu, w którym mieli się gromadzić studenci i kapłani pragnący udać się na misje do ZSRR. Pracując ciężko, studenci z DA wybudowali dom mieszkalny i dom gospodarczy. W otoczeni lasu, na podmiejskich terenach w Koziegłowach powstał w 1968 r. obecny budynek - "gniazdo misyjne".

Los chciał jednak, aby plany księdza Prałata przybrały inny wymiar. Opuścił on Polskę, a w Koziegłowach przy ul. Kwiatowej 14 zamieszkał ks. Prałat dr Józef Wojtukiewicz - emeryt z diecezji olsztyńskiej - przyjaciel ks. Żarnowieckiego.

Ten starszy, pobożny kapłan natychmiast dostrzegł potrzebę opieki duszpasterskiej nad tutejszymi mieszkańcami. Uzyskawszy więc pozwolenie z Kurii Metropolitarnej w Poznaniu na odprawianie Mszy św. w domu, otworzył w podziemiach domostwa Kaplicę, do której zaczęły przybywać na Msze św. osoby starsze, którym ciężko było udawać się do Kicina na Msze i nabożeństwa.

Tymczasem przybywało mieszkańców i Jego Eks. Ks. Arcybiskup zamianował w Koziegłowach Rektorem ks. Wojciecha Baksalarego z poleceniem organizowania jednostki parafialnej. W 1981 r. zaczęto budować obecną świątynię. Niestety stan wojenny zdeorganizował pracę i zniweczył wszelkie zamierzenia.

Jednak nawet w tym trudnym okresie budowa kościoła posuwała się naprzód. Ośrodek duszpasterski podlegający proboszczowi w Kicinie zaczął funkcjonować, z odrębną pieczęcią i

księgami metrykalnymi. Po pewnym czasie w rzeczywistości utworzyła się prawie samodzielna placówka duszpasterska. Nabożeństwa odbywały się już nie w podziemiach plebani, a w przerobionym na ten cel dawnym domu gospodarczym. Pierwsze chrzty, śluby, pierwsze oddzielne od Kicina uroczystości religijne konsolidowały parafian. Budowa świątyni zaczęła wyzwalać energię wśród 1200 ówczesnych tutejszych mieszkańców Koziegłów. Niestety znikoma liczba parafian, brak funduszy były przyczyną opóźniania się prac przy budowie kościoła. Ogromnym więc ludzkim wysiłkiem, systemem gospodarczym przystąpiono do realizacji planów budowy. Praca społeczna przy budowie - owocowała. Postawiono mury, przęśła nośne i tak krok po kroku powstawała obecna świątynia. Równocześnie przy Ośrodku duszpasterskim rozpoczęła się katechizacja.